

ČERVEN 2022
3. ČÍSLO

Pod Lavicí

OBČASNÍK STŘEDNÍ
PEDAGOGICKÉ ŠKOLY V
BOSKOVICÍCH

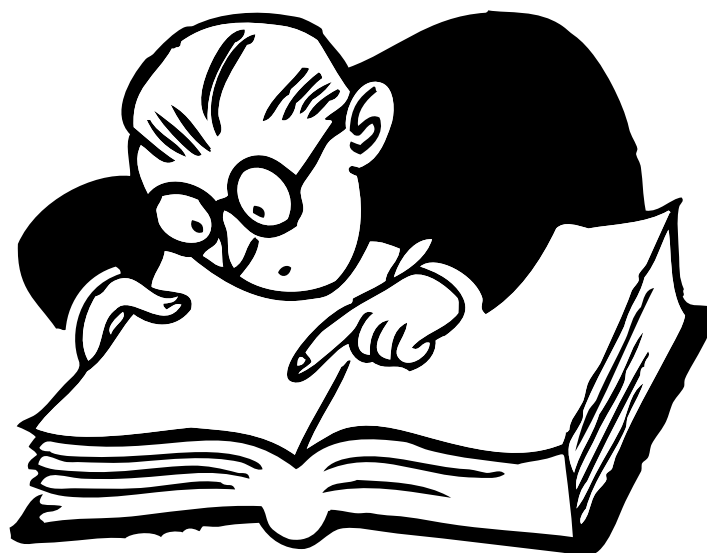
ZÁKULISÍ
ŠKOLNÍ
JÍDELNY

SPOUSTA
AUTORSKÉ
TVORBY

ORIGINÁLNÍ
KOMIXY

Co v tomto čísle najdete:

- Školní jídelna.....2
- Vtipy. pro dobrý den.....5
- Originální komixy.....6
- Autorská tvorba.....12
- Zábava.....19
- Literární prosba.....21
- Literární soutěže.....23

Školní jídelna

Vítám vás labužníci u mého článku. Dnes vám nabízím rozhovor s Paní ředitelkou a s našimi paními kuchařkami. Přeji hezké čtení!

Rozhovor s Paní ředitelkou

Chodíte sem na obědy?

“Ano, celou dobu, co jsem tady ve škole. (6 let)”

Chutná Vám tu?

“Já si myslím, že jsem vděčný strávník. Je úžasné, když jen přijdu, vezmu si jídlo a nemusím si nic vařit sama. Mně to jídlo prostě chutná.”

Je teď v plánu nějaká změna ve školní jídelně?

“Nyní pracuji na koupi boxů, kde se promíchávají v jednom boxu voda s nějakým ovocem a ve druhém nějaký džus, nebo čaj. Doufám, že se to podaří...”

Chtěla byste k tomuto studentům něco vzkázat?

Co jim chci vzkázat určitě je, že nesmírně trpím, když vidím, kolik se toho musí vyhodit jen proto, že si to neodhlásili.

Jednak za ně rodiče vyhazují peníze a druhak to škola MUSÍ vyhodit! Nic jiného s tím dělat nemůžeme! A ještě za odvoz zbytků platíme peníze!”

Rozhovor s paními kuchařkami

Jak dlouho tu pracujete?

Kuchařka Helenka: "6 let."

Kuchařka Míša: "V srpnu to budou dva roky."

Ochutnaly jste někdy jídlo ze školní jídelny?

K.H.: "Ochutnáváme, samozřejmě."

Chutná vám?

K.H.: "Jak kdy, většinou jo."

K.M.: "Mají horší dny, ale myslím, že vaří dobře."

Co je potřeba před dovozem zařídit?

K.H.: "Vydat snídaně, uklidit po snídani..."

K.M.: "Všechno umýt, zapnout myčku, zabalit příbory, vynést všechno..."

Jak dlouho trvá směna?

K.M.: "8 hodin. Od šesti do půl třetí. A Helenka má 3-4 hodiny."

Jak vybíráte jídlo?

K.H.: "Vybírám tak, aby bylo pokaždé něco jiného."

K.M.: "Abyste neměli třeba 3x do týdne brambory. Aby se vyměnily všechny přílohy. A trochu se dívat na to, co jíte."

Jak na vás působí reakce žáků?

K.M.: “No někdy hrozně. Někdy je něco dobrého a všechno se to vrací...”

Kolik jídla se tak vyhodí?

K.H.: “To je taky různé.

K.M.: “S něčím máme problém vyjít, a když je něco, co děcka nejí, tak je toho víc...”

Máte nějaký vzkaz pro studenty?

K.H.: “Ať jim víc chutná. Je škoda, když se jídlo, jako řízky, vyhazuje.

Děkuji vám, že jste článek dočetli až sem! Moc vás prosím:
“Zdravte paní kuchařky, jsou úžasné!”

Mějte hezký den!

VERONIKA MÍČOVÁ, 1.A

Vtipy pro dobrý den

„Smějte se vždy, když můžete, neb je to levný lék.“

Potkají se dvě blondýnky a jedna říká druhé: „Když uhádneš, kolik mám laků na nehty, tak ti oba dva dám.“ „Tak jo. Pět?“

Když jsem byla menší, účastnila jsem se svateb starších příbuzných. To pak za mnou vždycky chodily babičky, štípaly mě do tváře a otravovaly se slovy: „Ty budeš další..“ Ale přestaly s tím, když jsem jim já to samé začala dělat na pohřbech..

Včera přišli na poštu dva lidi v rouškách, nastala panika. Po chvíli se ukázalo, že je to přepadení, tak jsme se všichni uklidnili.

NATÁLIE ROSIČOVÁ, 3.A

*Letí dva policajti ve vrtulníku a jeden povídá druhému:
„Rozbila se nám klimatizace.“ „Jak jsi to poznal?“ „Protože pilot se potí a ten velkej větrák nad náma se netočí.“*

Pepíček dostane od tety krásné autíčko a maminka mu připomíná: „Co se říká?“ „Nevím!“ „Co říkám tatínkovi, když přinese výplatu?“ „Aha – neříkej, že to je všechno.“

Originální komixy

BOHOUŠEK

MAU

JUSTIČNÍ

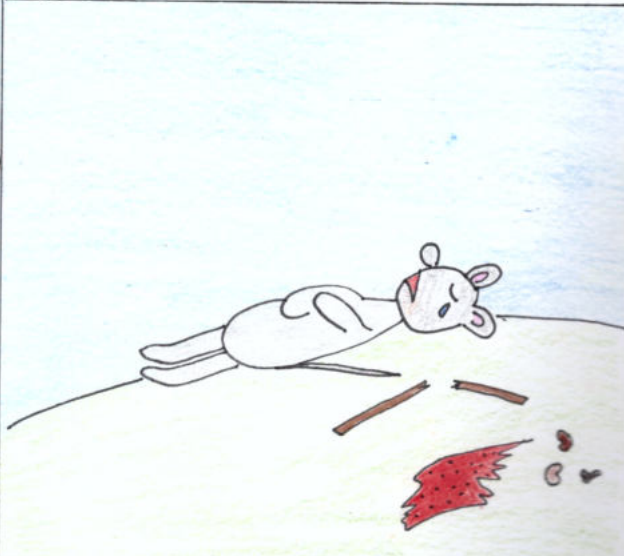

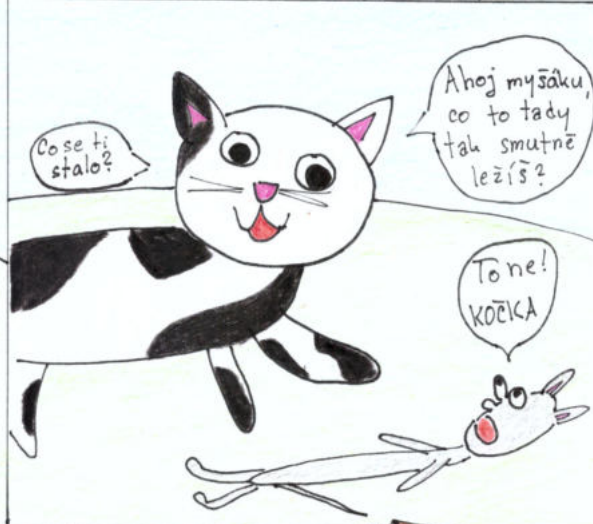

Myšák Bohoušek jde na dalekou cestu na jarmark do města.

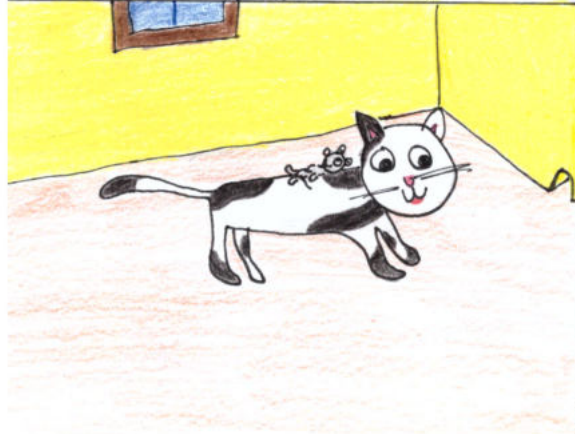

A nebohého Bohouška kryšáci zbili, okradli a sežrali všechno, co mohli.

Po rozhovoru kočička zjistila, co se myšákoví stalo a odvezla zraněného Bohouška domů, kde se o něj postarali jeho rodiče.

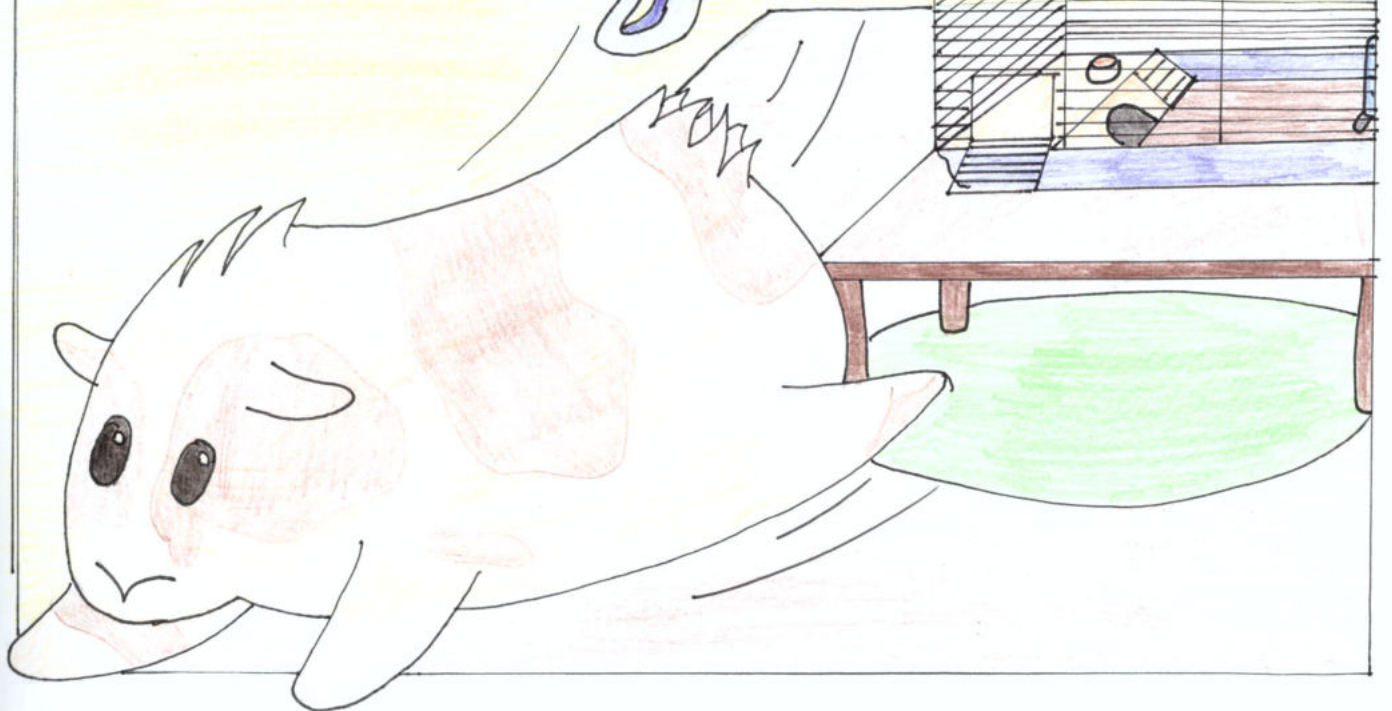

KONEC

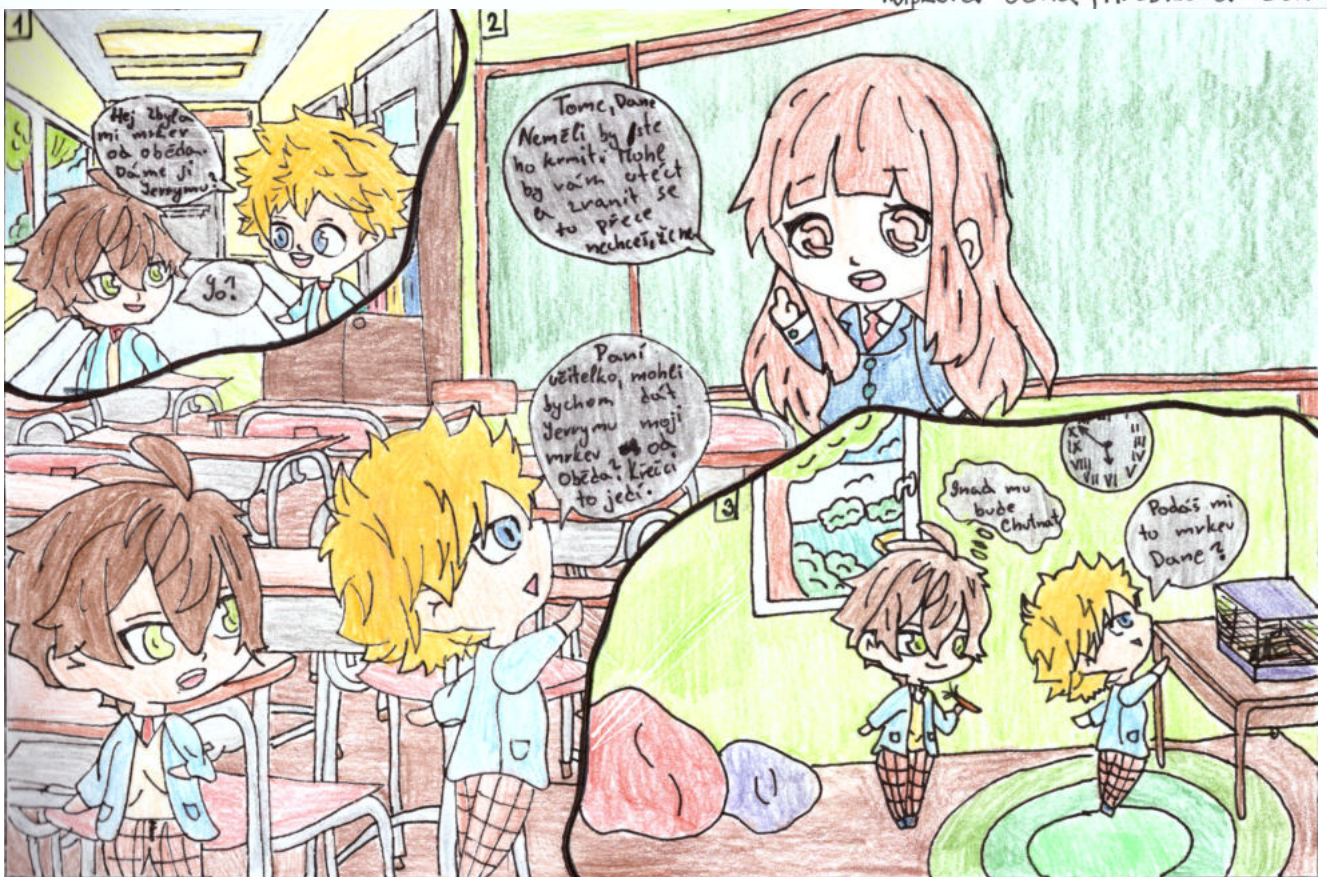
Ponaučení: V nouzi
poznáš přítele

Nezlobedný Křeček

Filipková Soňa, Hrušková Eliška

Hej zbyla mi mrkev od oběda. Dáme ji Jerrymu?

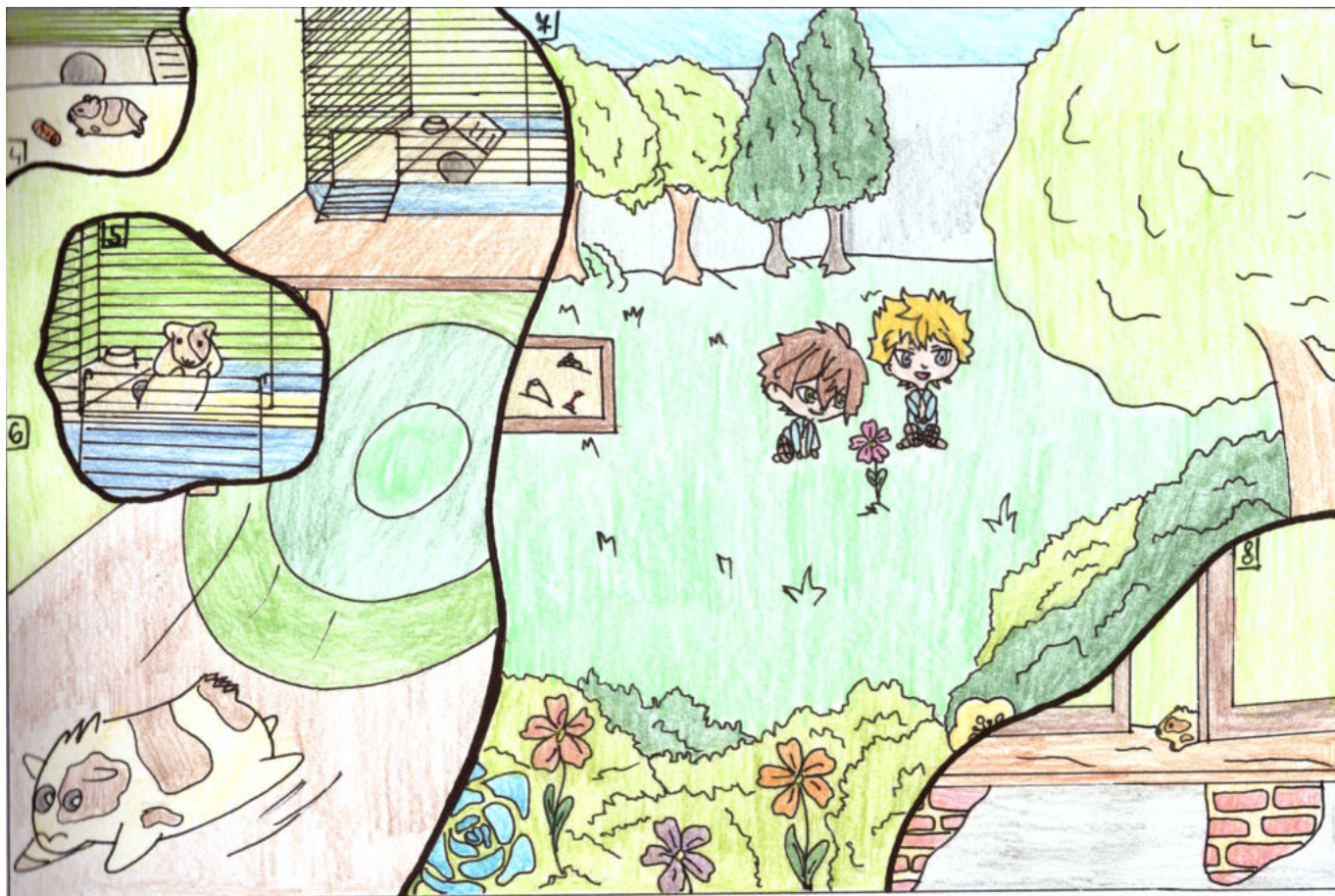
Jo!

Tomče, Dáne Neměli by jste ho krmít? Možná by vám utěct a zranit se to přece nechceš říct.

Poví učitelko, mohli bychom dát Jerrymu mrkev od oběda? Křečci to ječí.

Snad mu bude chutnat

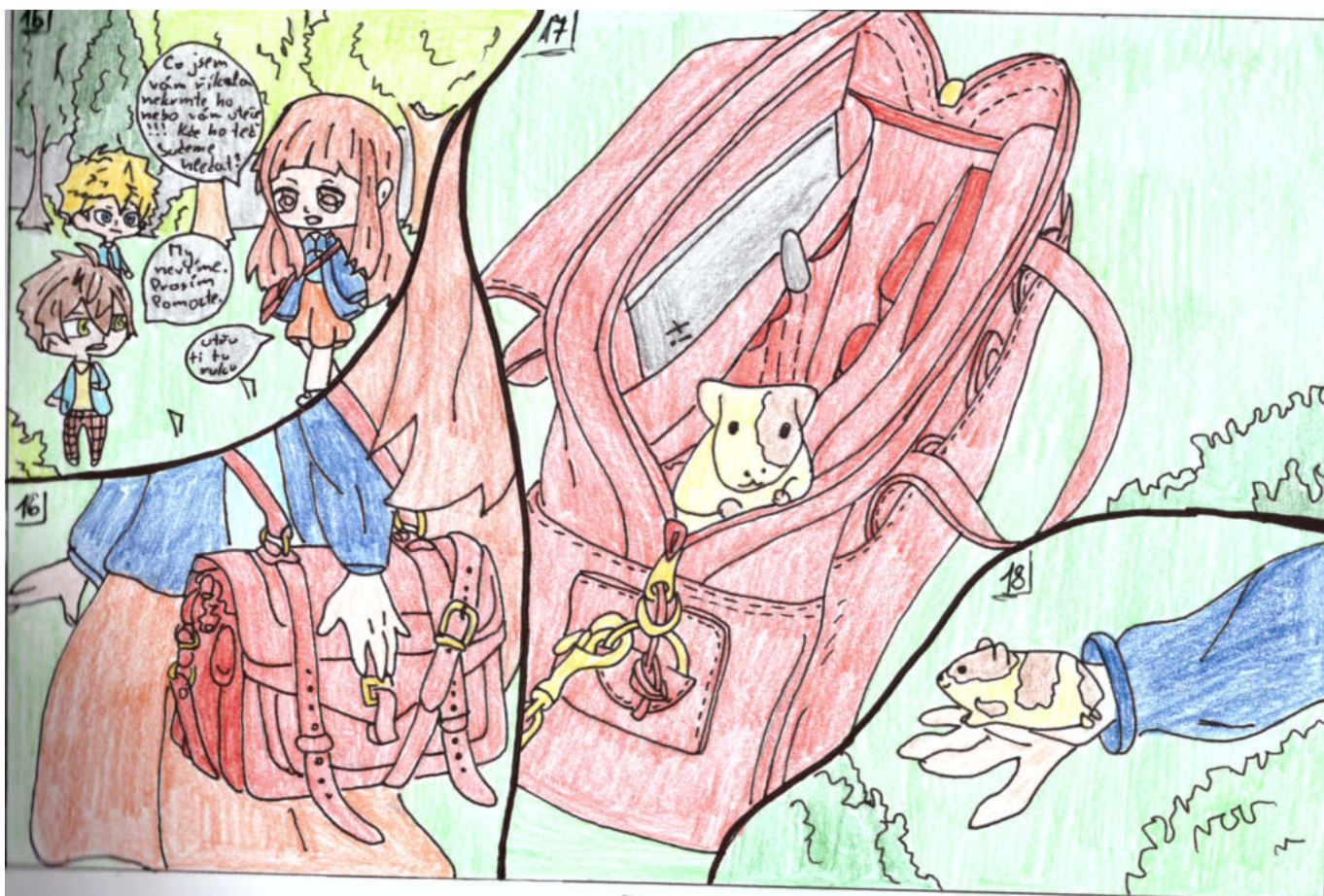
Podáš mi to mrkev Dáne?

2.

3.

4.

Konec

Námět: Eliška Hrušková
Ilustrace a zpracování: Soňa Filipková

5.

11

Autorská tvorba

Příběh na písmeno S

Sova spolu se sýčkem snídá slaninu.
Stůl spadl, sesypal se.
Snad se spraví. Sýček spravoval stůl skoro sedm
sobot.
Sova spolupracovala. Stůl spolu spravili.

ANETA FRANCOVÁ, 1.A

Příběh na písmeno P

Pondělí prvního první. Pepa postává před
prahem poslouchající paní Pléhovou pátrající po
penálu plném propisek.
Přišel pro papír, proč potom poslouchá?
Protože potřebuje pochopit princip piana. Prej
posuvky, pedál... Pochopitelně paní Pléhová
putuje po prvním patře pryč – pracovat. Pomoc!

VOJTĚCH POLÁK, 1.A

Příběh na písmeno S

Stala se skutečně strašná situace. Sedmáci skládají sonety se sprostými slovy. Samozřejmě, sranda. Sotva spatřila smějící se syčáky stará Smolíková, smích skončil. Silně srovnala studenty svým slohovým srolovaným sešitem. Středa se stala strachem.

VOJTĚCH POLÁK, 1.A

Dobrodružství v dějepisu

"Dobré ráno milí žáci."
zdraví nás pan učitel.
Když se holky dovnitř vrací,
začíná svůj skvělý spell.

„Crazy, baby, versus, wow!"
To všechno, co teď letí.
Říká nám fakt důležitě:
„Budeš učit děti!"

„No tak pane učiteli,
proč se učit klasicky?
Pojedeme do Athén
a budem mluvit anticky!"

"Bejby chceš-li, pojedeme!
Milujeme antiku!
Příští týden vyjždíme,
SPGŠ na triku!"

Na výlet jsme vyrazili,
radili se, kam pak jít.
S učitelem rozhodli jsme:
„Navštívíme Labyrint!"

„Milujeme letopočty,
milujeme mapy!
Obujte si řádné boty,
uzpůsobte šaty!"

"Se svačinou vstupujeme,
Labyrint nás čeká.
Všichni s mapou vstupujeme
na vyzvání řeka.

Po chvíli se dozvídáme,
že nevíme kudy dál.
Učiteli už z nás hrabe,
když uprostřed hádky stál.

Jeden visí, druhý leží,
zbytek třídy od tam běží.
Každý běží kam jen chce,
pak přiběhne náš zachránce.

Tělocvikář vzduchem letí:
„Pojďte tudy, milé děti!“
Všechny nás ven dostane,
s dozorem vedle přistane.

Pak nám říká důležitě:
„To je tím, že necvičíte!
Vylézt navrch a pak jít
jste mohly, jen ty svaly mít!“

Nakonec se rozhodlo,
že pojedeme zpět.
Pak někoho napadlo,
že můžem stopem jet.

Proč jet stopem? Možná proto,
že má bus jet za týden.
Tak učitel schválil nám to,
tak jedeme s nákladem.

Hned, jak přijdem už se ví,
co jsme zase provedli.
Všichni o tom všude mluví,
že jsme s těží přežili.

Učitelka už se chystá.
Jistý předmět máme mít.
Zkouška, ta je zcela jistá!
Už se chystá promluvit!

Velká, podlá, úsměv křivý,
za katedrálu člověk jest.
S ní se tady dějí divy,
když začíná zkoušku vést!!!

Chvíli kouká, potom dusí,
pak se ještě začne smát!
Když žák odpovědět zkusí,
ona praskne vztekem snad!

„Nezlobte se na mě, děcka...“
Pojedeme do Německa?“
"Ty jsi na mě ňáká drzá,
kdo tam vzadu židlí vrzá?!"

Tahle třída nemá řád!
Všem vám jdu teď pětku dát!
Tohle se mi nelíbí,
radši jdu pryč ze třídy!"

Tak nám končí čtvrtý den,
Co se stane za týden?
Mnoho lidí, mnoho změn...
To byl vážně divný sen

Zákop

Slyším v dáli zvuky těžké.
Zvuky ran, při nichž hlava těžkne.
Zvuky ran, jež dopadají v dáli.
Leč počítat by se sotva daly.

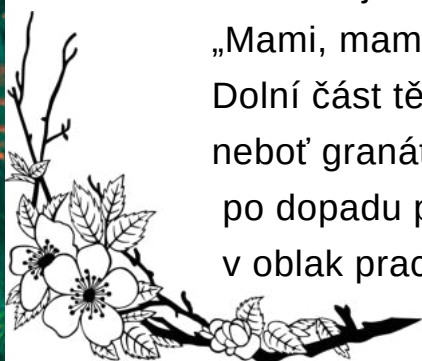
Slyším je blíž, čím dál blíž.
Však přátel mých neznám, kopu si skrýš.
Lopatkou polní kopu do země s vervou.
Hned na to ucítím výstřel a někoho na mě lehnout.

Tělo chladné jako led a těžké jako kámen.
Však než stihnu vykřiknout „amen“,
cítím, že vše se táhne jako obvazy,
jež mi náš zdravotník váže přes vazy.

Doktor mne zachránil, noha mi drží,
za obvazy však rána se mlží.
Popadám pušku a do boje běžím,
v zákopu temném se nás již jen pár drží.

V zákopu temném doktor se zvedá,
leč kulka jej našla, jeho pleť bledá
zrudla v krvi rudé
jako ráno bludné.
A z jeho hlavy zbyla jen část s čelistí
připomínající tváře se smějící.

Další můj kamarád padá křičící:
„Mami, maminko, pomoz mi!“ ležící.
Dolní část těla však necítí,
neboť granát letící
po dopadu příteli nohy jeho
v oblak prachu vymrští.

A jeho tělo odvalí do zákopu,
do moře krve v ústraní.
Jeho křik však po chvíli utichá,
neboť výstřel z tanku do našeho zákopu proniká.

Avšak za chvíli i tank utichne
a plamen jej celý zalije.
V kouři, dýmu a praskání
naš velitel uhání.
Odpalovač zahodí, leč před zákopem upadá,
Když jím průstřel, jak růže rudá uvadá.

Když po dopadu granátu jeho tělo mizí,
jen pár kusů z něho visí.
Když do zákopu k nám upadá
s posledními slovy na rtech:
„Maruško, Maruško, ženo má.“

„Zbylo nás pět.“ zaklel náš kulometník.
Káži mu, ať nepřítele rozstřílí, jako cedník.
Avšak po první dávce z kulometu
uslyším jen dopady minometu.

Blíží se blíž, čím dál blíž.
Náš kulomet mlčí, modlím se v kříž.
Když rána těžká dopadá,
dva z našich nepřátel rozmetá.
Nezbylo nic, ani drobná zvěst.
Zmizeli... ni kulomet neslyším, špatná to předzvěst.

Leč nacházím jej zbroceného krví,
Krví dalšího, jemuž ruka chybí.
Pořád křičí, křičí stále,
Než další výstřel trefí ho málem,
Však hlava jeho puká rázem.
Jeho mozek zbrotil mi tvář.

Tvář mladou, jež utrpení války zřela
A naneštěstí dosud zvládnout žila.
Bojujeme jako lvi, jako lvi čeští, jež granáty mrští.
Při blízkém boji se smrtí.
Blížící se zvěsti.

Při posledním hodu granátu
trefí mého přítele do spánku.
Ten však granát nepouští
a mé tělo odmrští.
Už slyším je blíž, čím dál blíž.
Hlasy nepřítelů, kopal bych skrýš.

Leč držím si ránu po granátu,
Nejraděj bych viděl tátu.
Tátu, mámu, sestřičku.
Alespoň na chvíličku.

Oči mne bolí, chce se mi spáti.
„Vezmu vás s sebou!“ chce se mi řvati.
Však stále mlčím, k nebi vzhlížím.
„Co na mě čeká?“ pomyslím si v této tíži.

Leč v tom všem tichu kdosi přepadá mě.
V plné polní upadá vně.
Vně zákopu nízkého,
zvedám se a střelím ho.
Rána přesná, smrtící.
Však moje tělo stojící
opět upadá v prostředí hnijící.

Další muž se ke mně blíží,
tak nůž popadám a oči se nám zkříží.
Po krátkém souboji muže proti muži
oba naše nože po cíli touží.

A také jej našly v mém břiše a jeho srdci.
Umírám, dýchám, popadám nůž a ven ho tahám už, už, už...
Pozvednu hlavu směrem k obloze.
Vidím mraky, krásu přírody v obroze.

Je jaro, všechno ožívá,
Avšak já mladý umírám.
Kdosi se blíží, tělo mé obrací.
Na břicho směrem k zemi se má tvář odvrací.

V mysli modré mraky plují,
však hlína se mi dostává do úst mých.
Cítím, jak ruce šmátravé
okrádají mne o snaze zdlouhavé.

Leč konečným je mi bodnutí, jež do břicha
uzavře celý kruh utrpení a pronikavým zvukem do ticha.
Můj plamínek zhasíná...

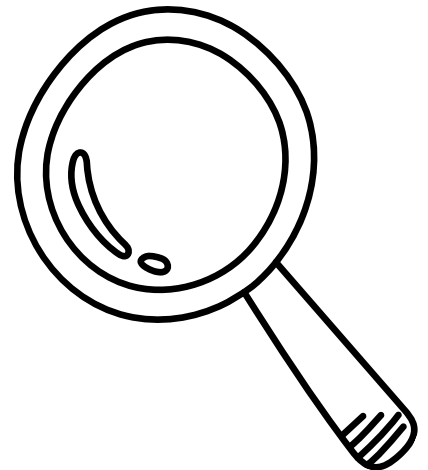
JAROSLAV BAJER, 4.A

Lábava

			9			8	7	5
		2		6		9		
7							2	
4			7				8	
				3				
	2				6			4
	6							8
		9		5		1		
2	5	1			9			

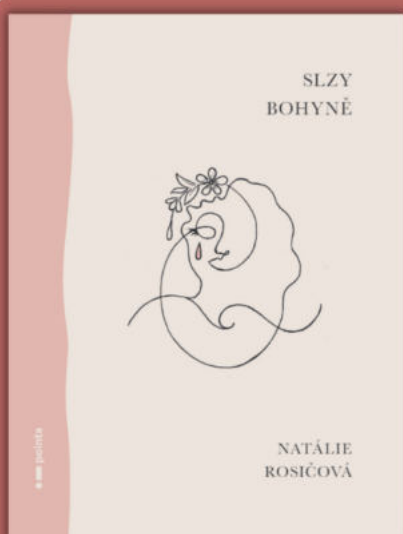
			8		1			
						4	3	
5								
				7		8		
						1		
	2			3				
6							7	5
		3	4					
			2			6		

128	CIZÍ ZKRATKA PRO KOŇS. SÍLU	SETINA HEKTARU	1. DÍL TAJENKY	JAPONSKÁ LOVKYŇE PEREL	SEVERSKÉ MUŽSKÉ JMÉNO	OBDĚLANÁ MOTYKOU	CITOSLOVCE ZIVÁNÍ	KNIŽNĚ „OTEC“	Poučuje sekretářka kolegyni: „Do devíti můžeš klidně podřimovat. Ale pozor! V půl desáté přijde vedoucí!“ „A co potom?“ „... (Tajenka).“		
PATŘÍCI NAŠEMU FOTBALISTOVÍ											
PROHMATAT											
●	VODÁCKÝ POZDRAV	SLOVEN. „KOUZLO“ ASIJSKÝ VOZÍK					CITOSL. PŘI ÚTOČENÍ	ZNAČKA THALLIA	2. DÍL TAJENKY	PALMA	RMUT
RÝNSKÝ ČLUN				SOVĚTSKÁ DRUŽICE MÍSTNOST NA TR. LNU							
PROVOZOVAT HUDBU					ŽEN. JMÉNO RIBONUKLEOVÁ KYSELINA						
ROZSÁHLÁ								BOLEST OPEŘENEK			
VÝŽIVNÁ							PODZOL (ZKRATKA) SOUČ. KRÍDLA LETADLA			LIBUŠINA SESTRA	AVIVÁŽNÍ PŘÍPRAVEK
●	ŽENSKÉ JMÉNO	OSOBNÍ ZÁJMENO OŽEHOVAT					ČLÁNKY KULEČNÍKOVÝ ÚDER				
SPR U BEROUNA					CHLOUPEK HOSTINA						
INDICKÝ CHLĚB				SMAŽENKA CIZÍ MUŠKÁTOVÉ VÍNO							
TÝRAT								SOMÁLSKÉ SÍDLO OVOCNÁ ZAHRADEK			
OBĚHAT (EXPRES.)							CITOSL. SYKOTU HORSKÁ LOUKA			TLUČENÝ	PROTĚJŠEK BOHA BAALA
LEKNÍN						OSTUDA ÚDER NOHOU					
PATŘÍCI IVÉ					ALKALOID OPIA NUŽE						
TUMÁŠ			KYSLÍKATÁ SLOUČENINA						MUŽSKÉ JMÉNO		
ZNAČKA ASTATU			ZVĚTŠOVACÍ SKLO						SVORNÍK		

Pomůcka: ape, HP, Koda, Uar.

KK

Řeka plná vlčích máků
teče zvolna,
přesto zraňuje okolní
břehy těžce.
Ač to není bolest
dobrovolná,
dána byla každé
pozemské kněžce,
každé bohyni zrozené ze
země.

Pomoz mojí knížce na svět!

- Aby se moji sbírku básní podařilo vydat, je třeba vybrat formou crowdfundingu dostatek financí na tisk.

Předprodej začíná **14.6.2022 v 11:00** na stránkách nakladatelství Pointa a trvá 30 dnů . Každá koruna se počítá!

- Pokud se chceš o sbírce dozvědět víc nebo mě podpořit, koukni na internetový odkaz:

<https://bit.ly/KupSlzyBohyne>

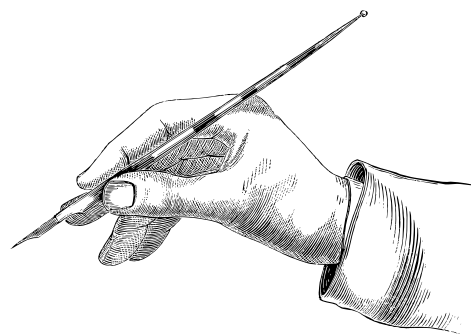
Děkuji Vám za každou podporu ve splnění mého velkého snu!

Natálie Rosičová

Literární soutěže

Nakonec tu máme pár zajímavých tipů na literární soutěže z oblasti poezie i prózy.

- **Cooboo hledá talent!** (próza) - téma "Na cestě létem" /15.8.2022/
- **Tachovská reneta** (poezie i próza) - téma "Zlepšovák" /31.8.2022/
- **Rok netopýrů** (próza) - téma netopýrů, /31.8.2022/

Děkujeme za všechny Vaše příspěvky do tohoto čísla časopisu! Přejeme vám pohodový vstup do nového pololetí a doufáme, že vám i těch následujících pět měsíců přinese co nejvíce příležitostí k psaní, malování, zpěvu a radosti.

A nezapomeňte,

každý nový článek je vítaný!! Své výtvořky můžete zasílat na e-mail:

redakce@spgs-bce.cz

